

คำวินิจฉัยของ นายจิระ บุญพจนสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๖/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลยในคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่ กค. ๕๕/๒๕๕๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ (กรณีอ้างว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม)

กรณีสืบเนื่องจาก ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้องนายพากเพียร วิริยะพันธุ์ ที่ ๑ นายรอบรู้ วิริยะพันธุ์ ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ตามคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ กค. ๕๕/๒๕๕๖ ในมูลหนี้สัญญาค้ำประกันหนี้ตรีสิทธิ์ จำนวนทุนทรัพย์ ๒,๖๔๒,๒๐๓,๕๐๐.๕๔ บาท ว่าจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาค้ำประกัน การที่บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ได้ทำสัญญาตรีสิทธิ์ไว้กับโจทก์ ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๓๕ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ โดยบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ได้สั่งซื้อรถยนต์และอะไหล่รถยนต์ยี่ห้อเบนซ์ จากบริษัท เมอร์เซเดสเบนซ์ ผู้ผลิตในประเทศเยอรมันนี และบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ได้ชำระราคาค่ารถยนต์ และอะไหล่รถยนต์ที่สั่งซื้อ โดยวิธีกู้ยืมเงินจากธนาคารดอยท์ แบงก์ สาขากรุงเทพฯ เมื่อถึงกำหนดรับสินค้า ธนาคารดอยท์ แบงก์ สาขากรุงเทพฯ ได้แจ้งให้บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ไปรับเอกสารเพื่อออกสินค้า และชำระเงิน แต่ปรากฏว่า บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ไม่สามารถชำระเงินกู้ให้ธนาคารดอยท์ แบงก์ สาขากรุงเทพฯ ได้ จึงได้ติดต่อธนาคารโจทก์เพื่อขอ กู้เงินไปชำระหนี้ โดยทำสัญญาตรีสิทธิ์ จำนวน ๕ ครั้ง พร้อมออกตั๋วสัญญาใช้เงิน มอบให้ไว้ แก่โจทก์โดยจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ของบริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด เมื่อตั๋วสัญญาใช้เงินทั้ง ๕ ฉบับ ถึงกำหนดชำระ ปรากฏว่า บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด ไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่โจทก์ โจทก์ได้มอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือแจ้งให้บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด และจำเลยทั้งสองชำระหนี้แล้ว แต่บริษัท ธนบุรีประกอบรถยนต์ จำกัด และ จำเลยทั้งสองเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามสัญญาแต่อย่างใด

จำเลยทั้งสองยื่นคำให้การปฏิเสธคำฟ้องของโจทก์ และยื่นคำร้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓

มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม และขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งความเห็นตามทางการให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เห็นว่าคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสอง เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมส่งความเห็นดังกล่าว ตามทางการเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญ

“มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม”

“มาตรา ๒๖๔ ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือ คู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าคำโต้แย้งของคู่ความตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจะไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้

คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้ใช้ได้ในคดีที่ปวง แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงคำพิพากษาของศาลอันถึงที่สุดแล้ว”

พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๕๐/๑๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๐/๑๓ และมาตรา ๕๐/๑๔ นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอไว้เพื่อพิจารณาจนถึงวันครบกำหนดระยะเวลาดำเนินการตามแผนหรือวันที่ดำเนินการ

เป็นผลสำเร็จตามแผนหรือวันที่ศาลมีคำสั่งยกคำร้องขอหรือจำหน่ายคดีหรือยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟูกิจการหรือพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้เด็ดขาดตามความในหมวดนี้

(๑)

(๔) ห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทที่ลูกหนี้ อาจต้องรับผิดชอบหรือได้รับความเสียหายให้อนุญาตตุลาการชี้ขาด ถ้ามูลแห่งนั้นนั้นเกิดขึ้นก่อนวันที่ศาล มีคำสั่งเห็นชอบด้วยแผน และห้ามมิให้ฟ้องลูกหนี้เป็นคดีล้มละลาย ในกรณีที่มีการฟ้องคดีหรือเสนอ ข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการชี้ขาดไว้ก่อนแล้วให้งดการพิจารณาไว้ เว้นแต่ศาลที่รับคำร้องขอจะมีคำสั่ง เป็นอย่างอื่น”

พิเคราะห์แล้วเห็นว่ากรณีที่โจทก์ฟ้องขอให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง บังคับให้ฝ่ายจำเลยร่วมกันชำระหนี้แก่โจทก์ เป็นการฟ้องโดยอาศัยมูลหนี้สัญญาจำประกันหนี้ทรัพย์สินซึ่ง ต้องบังคับคดีไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ประกอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ข้อร้องของฝ่ายจำเลยทั้งสองที่อ้างว่าพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาตรา ๕๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๐ วรรคสาม เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๕๐/๑๒ วรรคหนึ่ง (๔) ดังกล่าวไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาล ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะใช้บังคับแก่คดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใด

อาศัยเหตุดังได้พิจารณาма จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของจำเลยทั้งสองเสีย

นายจิระ บุญพจนสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ